19/04/2024

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός: Ο Χριστός πήρε όλα τα φυσικά και αδιάβλητα (άμεμπτα) πάθη του ανθρώπου για να τ’ αγιάσει

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

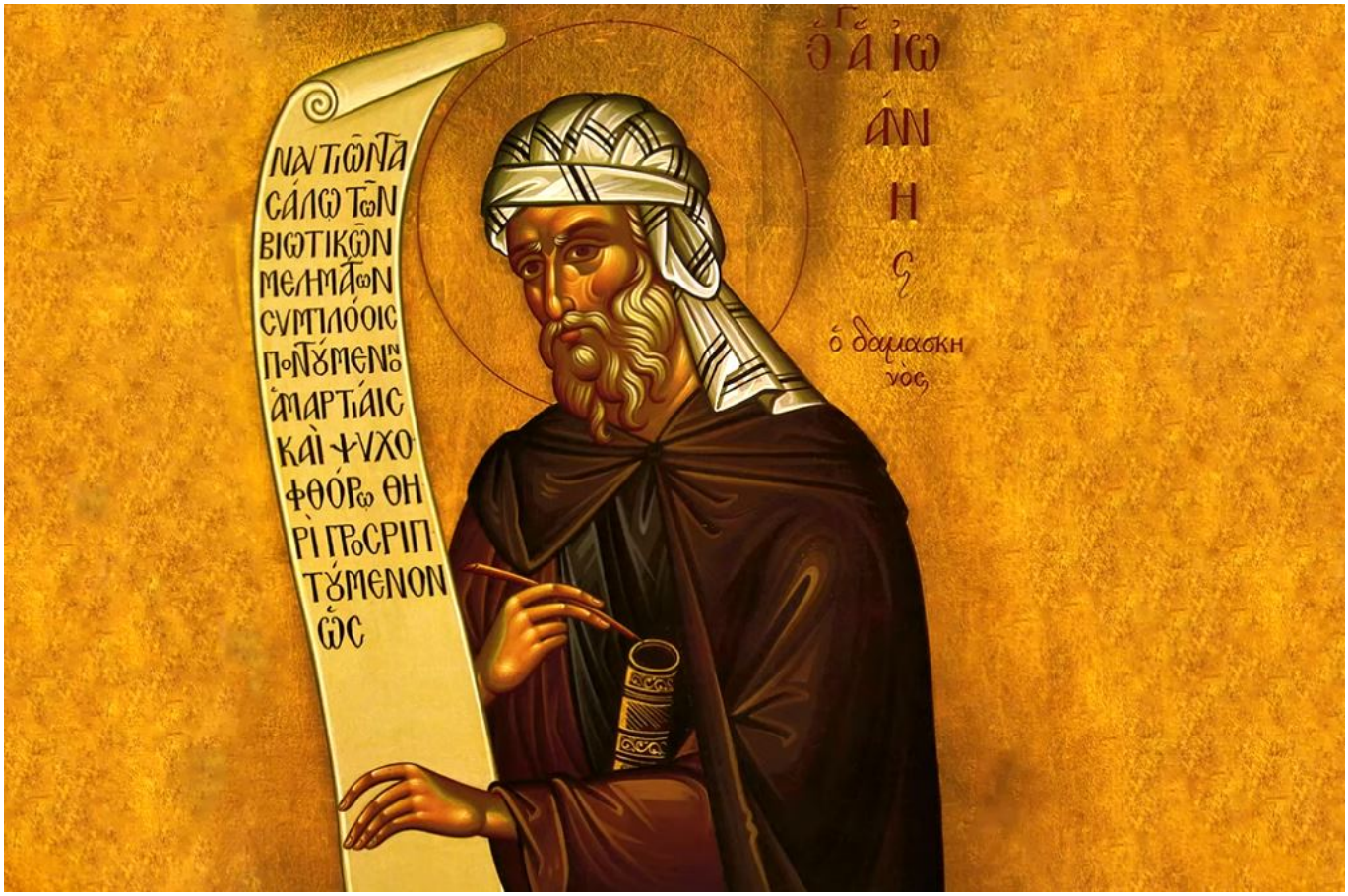

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού
Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως

Απόδοση στην νέα ελληνική
Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν Μητροπολίτης Δράμας)

Συνέχεια από εδώ: http://www.pemptousia.gr/?p=396887

Για τα φυσικά και αδιάβλητα πάθη

Πιστεύουμε ακόμη ότι (ο Χριστός) πήρε όλα τα φυσικά και αδιάβλητα (άμεμπτα) πάθη του ανθρώπου.

Διότι προσέλαβε όλο τον άνθρωπο και όλα τα γνωρίσματα του ανθρώπου, εκτός από την αμαρτία.

Διότι αυτή δεν είναι φυσικό πράγμα ούτε ο Δημιουργός την έσπειρε μέσα μας, αλλά την αποκτήσαμε θεληματικά με την επίδραση του διαβόλου στην προαίρεσή μας, χωρίς να κυριαρχεί πάνω μας με βία.

Φυσικά και αδιάβλητα πάθη είναι αυτά που δεν εξαρτώνται από τη θέλησή μας· όσα εισήλθαν στην ανθρώπινη ζωή μας εξαιτίας της καταδίκης λόγω της παραβάσεώς μας· για παράδειγμα η πείνα, η δίψα, ο κόπος, ο πόνος, τα δάκρυα, η φθορά, η αποφυγή του θανάτου, η δειλία, η αγωνία (από την οποία προέρχονται οι ιδρώτες και οι θρόμβοι του αίματος), η βοήθεια από τους αγγέλους εξαιτίας της αδύναμης φύσεώς μας και τα παρόμοια, τα οποία υπάρχουν μέσα σε κάθε άνθρωπο από τη φύση του.

Όλα, λοιπόν, τα προσέλαβε, για να τ’ αγιάσει όλα.

Δοκίμασε τους πειρασμούς και νίκησε, για να κερδίσει τη νίκη για λογαριασμό μας· να δώσει τη δύναμη στη φύση μας να νικά τον αντίπαλο, ώστε η φύση που παλαιά με τις προσβολές του εχθρού νικήθηκε, με αυτές να νικήσει τον παλαιό αντίπαλο.

Ο πονηρός, λοιπόν, του έκανε (του Χριστού) επίθεση απέξω, όχι με λογισμούς, όπως ακριβώς και στον Αδάμ· και σ’ εκείνον επιτέθηκε όχι με λογισμούς, αλλά μέσω του φιδιού.

Ο Κύριος βέβαια απέκρουσε την επίθεση και τη διέλυσε σαν καπνό, ώστε τα πάθη που τον προσέβαλαν και τα κατανίκησε, να γίνουν κι από μας ευκολονίκητα και έτσι ο νέος Αδάμ (ο Χριστός) να σώσει πάλι τον παλαιό (Αδάμ).

Οπωσδήποτε τα φυσικά μας πάθη στο πρόσωπο του Χριστού ήταν σύμφωνα με τη φύση και πάνω απ’ αυτήν.

Κινούνταν σύμφωνα με τη φύση μέσα του, όταν επέτρεπε στη σάρκα να παθαίνει τα δικά της.

Κινούνταν πάλι πάνω από τη φύση, όταν τα φυσικά δεν προηγούνταν από τη θέληση του Κυρίου.

Διότι σ’ αυτόν δεν υπήρχε καμιά αναγκαιότητα, αλλά όλα ήταν θεληματικά· ήθελε και πείνασε, ήθελε και δίψασε, ήθελε και δείλιασε, ήθελε και πέθανε.

Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, «Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως», απόδοση στην νέα ελληνική, Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης. Από: http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/iwannhs_damaskhnos_ekdosis_akribhs.htm

Πηγή: pemptousia.gr